

EL PASSAT SOMIAT

VAIG NÉIXER
PLORAVA
EM VAN CRÈIXER LES PRIMERES DENTS
VAIG APRENDRE A CAMINAR
VAIG DIR LA MEVA PRIMERA PARAULA
EXPLORAVA TOT ALLÒ QUE ES CREUAVA AMB MI
VAIG TENIR EL MEU PRIMER AMIC
VAIG TENIR EL PITJO MALSON
VAIG ANAR A L'ESCOLA
VAIG DECOBRIR QUE M'AGRADAVA DIBUIXAR
EM VAIG APRENDRE A CORDAR LES SABATES
VAIG DECOBRIR LES MADUIXES
VAIG APRENDRE A ESCRIURE EL MEU NOM
EM VAIG TREURE LES RODETES DE LA BICI
VAIG PASSAR A L'ESCOLA DE GRANS
EM VA CAURE LA PRIMERA DENT
EM VAN REGALAR UN PEIX
VAIG TENIR UN GERMANET
EL METGE EM VA FER MOLTES PUNXADES
VAIG PRENDRE LES TAULES DE MULTIPLICAR
EL PEIX VA MORIR
VAIG DECOBRIR EL VOLEI
VAIG ENTRAR A CANTAR A UNA CORAL
EM VAIG APUNTAR A CLASSES DE DIBUIX
TENIA SOMNIS
VAIG CAURE
EM VAIG TRENAR EL BRAÇ
LA VARICEL·LA
ELS MEUS PARES NO PARAVEN DE DIR-ME EL QUE HAVIA DE FER
LA MEVA PRIMERA FESTA DE PIJAMA
EM VAIG DISCUTIR AMB LA MEVA MILLOR AMIGA
VOLIA SER VETERINÀRIA
NO EN TENIA PROU DE RES
VAIG GUANYAR LA MEVA PRIMERA MEDALLA
VAIG ENTENDRE EL PRIMER POEMA
EM VAIG ENAMORAR
VAIG APRENDRE A DIR NO
ELS MEUS GERMANS EREN UNS PESATS
TENIA GANA A TOTES HORES
NO SABIA EL QUE VOLIA
EM VAIG FER GRAN DE COP

TENIA SOMNIS, ARA JA NO HO TINC TANT CLAR

Els veig a ells tan poca cosa... No acabo de creure'm que jo també vaig ser petita.

Què recordo?

No massa la veritat, tinc dos records comptats (la mare cantant-me cançons abans d'anar a dormir i el peix de sobre la nevera) la majoria, penso que són fotos que algun cop m'he remirat dels àlbums de fotos i encara recordo.

Sento un buit d'una etapa que representa que va ser molt plena.

Només em queden les anècdotes dels familiars i les fotos antigues.

Perquè no recordo el que pensava del meu germà quan tenia 5 anys o si m'agradava la samarreta que la mare havia decidit posar-me aquell dia o perquè aquell dia vaig decidir pintar la paret de la meva habitació?

Sento que he perdut el record de mitja vida de la qual porto viscuda. I no vull.

He trobat el refugi.

Poder treballar a prop d'infants em fa pensar que jo també vaig ser petita i que jo algun moment també feia com ells.

Els m'han ajudat a entendre més el què fem durant aquesta etapa però el buit més profund és el dels sentiments, vull entendre el què em passava pel cap, vull saber què pensava de les coses...

Tinc un buit, petit però buit...

EL QUE ELLS M'HAN AJUDAT A SOMIAR QUE HE VISCUT

QUE EM DEIXAVA PORTAR PELS MOMENTS

QUE ESTIMAVA MOLT EL MEU GERMÀ PETIT

QUE DE VEGADES M'ABORRIA MOLT

COSES QUE PENSO QUE NO SUPORTO

QUE EM DESPERTIN OBRIN EL LLUM DE L'HABITACIÓ
QUE EM DIGUIN EL QUE HE DE FER
QUE TINGUI AMICS MENTIDERS
QUE NO M'ESCOLTIN
QUE ELS MEUS PARES EM PRESENTIN EN ELS SEUS AMICS
POSAR-ME MALALTA
JUGAR A NINES
LA MÚSICA QUE POSA EL PARE EN EL COTXE
QUE EM VINGUIN A RECOLLIR TARD
ANAR A CASA DELS TIETS
MENJAR PEIX
DORMIR AMB MITJONS
EL FORMATGE EN ELS MACARRONS
EL MEU ANIVERSARI
SENTIR EL MEU GERMÀ TOCAR EL VIOLÍ
LA RÀDIO
EL RONCAR DE L'AVI DESPRÉS DE DINAR
PINTAR-ME LA CARA
L'AIGUA FREDA
EL COLOR ROSA
LA MEVA VEÏNA
DEIXAR-ME LES XANCLETES ELS DIES QUE TINC EDUCACIÓ FÍSICA A L'ESCOLA
QUE EM CRIDIN
LES FALDILLES
ANAR A L'HOSPITAL
LA REGALÈSSIA
RENTAR ELS PLATS
MULLAR-ME ELS PEUS ELS DIES DE PLUJA
EL TOMÀQUET

QUE M'ENFADAVA

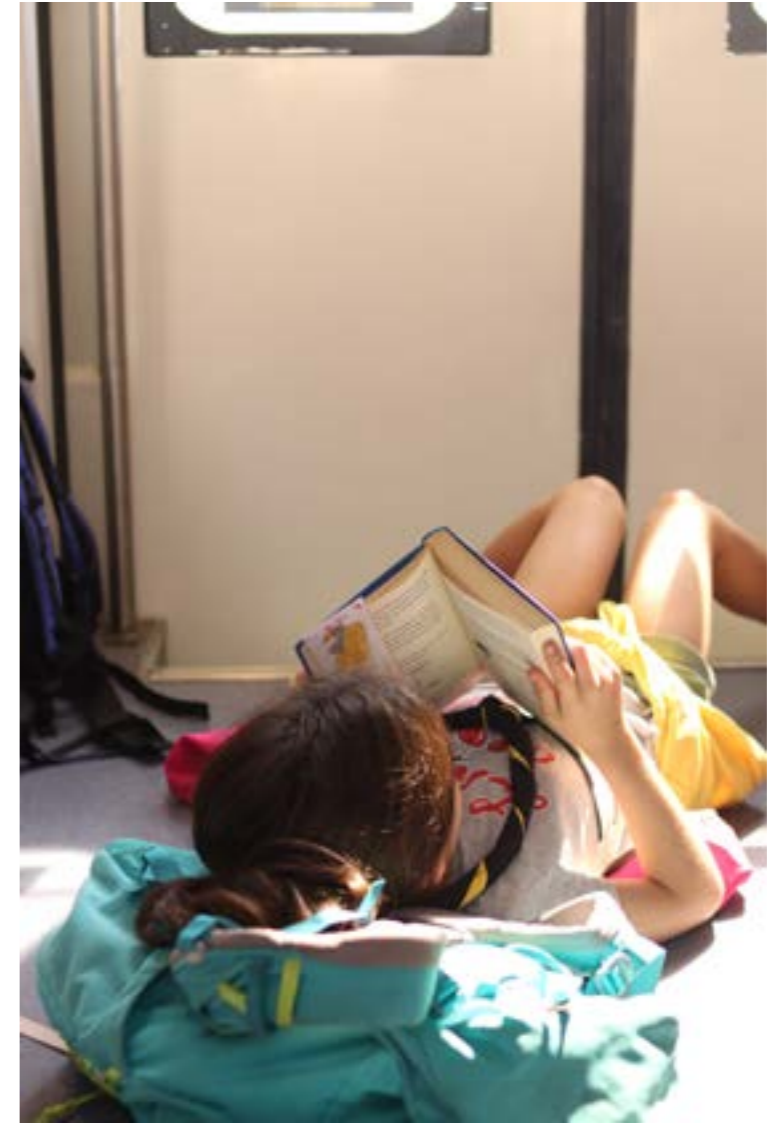
QUE EN ALGUN MOMENT VAIG TROBAR A QUI EXPLICAR ELS MEUS SECRETS

QUE M'ENCANTAVA QUE L'ÀVIA EM VINGUÉS A BUSCAR A L'ESCOLA

QUE DE VEGADES SEMBLAVA QUE EL TEMPS PASSAVA MASSA RÀPID

QUE UN DIA EM VAIG PERDRE PER PRIMER COP ENTRE LES PÀGINES D'UN LLIBRE

QUE ALGÚNS DIES ESTAVA MOLT PESADA

QUE DE VEGADES HAVIA PASSAT MOLTA PORA

QUE ALGÚN DIA NO HAVIA ENTÉS RES A CLASSE

QUE QUAN DORMIA SOMIAVA

QUE DE VEGADES HAVIA HAGUT DE SER VALENTA

QUE HAVIA APRÉS A ESTIMAR

QUE LA CURIOSITAT HAVIA FET PROCUPAR ELS PARES

QUE MOLTS COPS ESCAPAVA EN EL MEU PROPI MÓN

QUE ALGUNA VEGADA M'HAVIA DESCONTROLAT DEL TOT

QUE CAMINAR I ANAR A LA MUNTANYA M'AGRADAVA MASSA

QUE MOLTS COPS ERA MÉS RESPONSABLE DEL QUE SEMBLAVA

QUE APRENDRE TAMBÉ ENTRAVA DINS DELS MEUS PLANS

QUE AJUDAR SEMPRE VA BÉ

QUE JO TAMBÉ PLORAVA

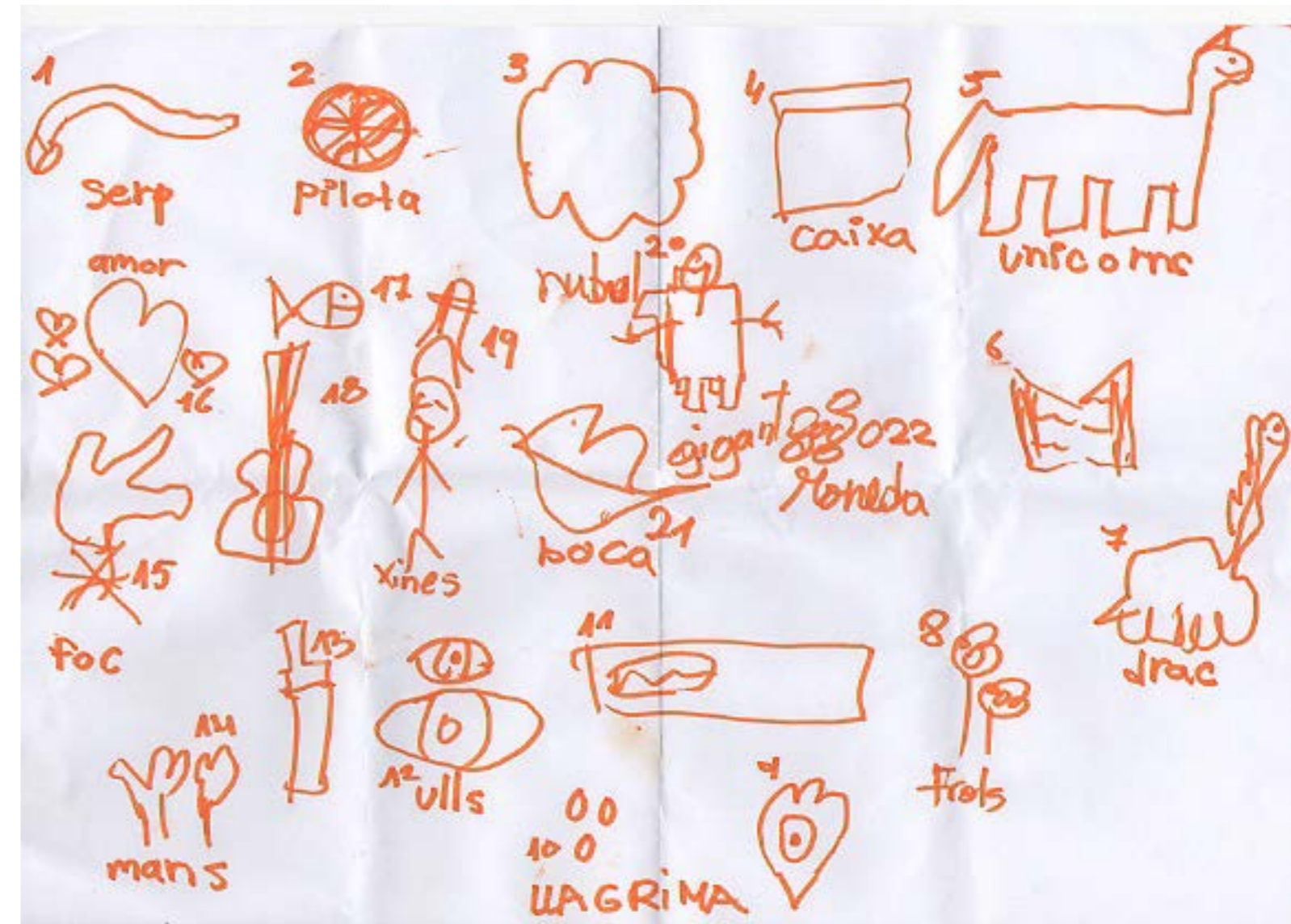
EL QUE ELLS M'HA AJUDAT A DESCOBRIR
QUE PODRIA HAVER SOMIAT

De petita somniava amb el que faria demà, somiava amb monstres, somiava en el què volia ser de gran, somiava, que marxava a fer la volta el món, en el dia del meu aniversari, en com podia fer perquè aquell cap de setmana la meva amiga Laura vingues a casa a dormir.

De petita somiava molt.

De petita volia dibuixar-ho tot, estar atenta a classe no em costava però diguem que no entenia com podia ser tan aborrit aprendre. M'agradava agafar i dibuixar el que em passava pel cap o simplement intentar dibuixar el meu entorn per a veure si així el podia entendre millor. Altres cops dibuixava per desconnectar. Sempre havia estat una nena tímida, i dibuixar era la meua manera de parlar-li el món, o això creia...

Una frase em repetia per dins molt sobint al veure els meus pares, les cosines grans, els alumnes de cursos superiors o mirava alguna pel·lícula pensava.... VULL SER GRAN

Només se que penso que volia, ho pintava així:

NADA
BERRAHA

